Ч. 119. Неділя 11 червня (29 мая) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З внутрішного положеня. — Угорский сойм. — Альбаньска справа.

В IX. дільници віденьскій промавляв на передвчерашних зборах мінїстер торговлї др. Вайскірхнер. Бесїдник зазначив, що в справі теперішного політичного положеня правительство не має нїякої вини. Іменно правительство все старало ся і на будуче буде старати ся предложити парляментови всякі державні конечности до полагодженя. — Кандидатуру дра Вайскірхнера одноголосно ухвалено підпирати.

Др. Крамарж ставав на передвиборчих зборах в Колинї, однако социялісти розбили ті збори. Тодї др. Крамарж удав ся зі своїми сторонниками до иншого льокалю, де остаточно збори відбули ся. На перших зборах внесазано дрови Крамаржеви вотум недовіря.

На вчерашнім засїданю угорского сойму зажадав пос. Гельтай, аби вибрати парляментарну комісию, котра розслїдила би контракти в справі достав для зелїзниць, заключених попередним правительством. Ті контракти мають бути уложені зі шкодою для держави. Внесеню спротивило ся кількох бесїдників, між иншими мінїстер скарбу Люкач, котрий сказав, що вибір такої комісиї не доведе до цїли, бо та комісия не могла би нїкого приневолити до предложеня книг і документів.

Остаточно внесене відкинено.

Як ми вже доносили з альбаньского бoевища наспіли несподївані і тривожні вісти. Якийсь Теренц Токкі, з племени Мірідитів, в селї Фанї, в північній Альбанії, видав відозву до народу, доручену також дипльоматичним представителям в Цетинї, в котрій взиває до загального повстаня, обіцює мусулманам і християнам рівноправність і взиває добровольців на поміч, щоби прогнати Турків з Альбанії. Сей Токкі називає себе президентом тимчасового правительства а народови лишає рішене що до републиканьского чи монархічного устрою.

Крім того доносять, що єпископ Мірідитів проголосив независимість Альбанії, а коли би то справдило ся, мало би оно поважні наслїдки. Коли би Мірідити, що доси держали ся з боку повстанчого руху, злучили ся з альбаньскими повстанцями, то турецке правительство не могло би так легко дати собі з ними ради. Утворене маленького католицкого князівства в північній Альбанії не мало би значіня ані для Чорногори, ані для Туреччини. Колиб однак в дусї відозви Токкія музулманьскі Альбанцї прилучили ся до повстаня і утворила ся тим способом народна альбаньска держава, хоч би она обнимала тілько північну Альбанію, то се було би для Туреччини важким ударом, а доторкувало би ся також живо справ Чорногори, Сербії і Австро-Угорщини. Коли би се не справдило ся, то дипльоматичний крок зроблений недавно Росиєю, долив би тілько олію до огню.

Рівночасно з тими вістями наспіли також вісти, що султан Могамед виїхав в подорож до Солуня, щоби здійснити давний свій намір, приглянути ся відносинам в Альбанії. Султан думає помилуванєм Альбанцїв причинити ся до втихомиреня альбаньского повстаня, бо в Царгородї зрозуміли вже, що можна вправдї альбаньский рух згнобити оружєм, однак тим не полагодить ся альбаньского питаня, а треба старати ся злагодою приєднати Альбанцїв для Османьскої держави.

Турецке правительство не привязує правдї до вістий про проголошене независимости Альбанії великої ваги, а навіть заперечує повстанє Мірідитів і проголошене автономії. Мимо того однак положенє Туреччини єсть трудне і нема сумнїву, що подорож султана Могамеда має ту цїль, щоби довести до помиреня з Альбанцями. Чи молодотурецке правительство не

---

1)

Вествард-Го.

(З німецкого — В. Ґранвілля Шмідта.)

— Число 231 нехай сюди прийде.

Старий сїдоглавий директор дому карного нахилив ся знову над своє бюрко і перебирав якусь купу паперів, що лежала перед ним розложена.

Минуло кілька мінут. Відтак вернув дозорець з арештантом 231.

Надумуючись кинув директор своїми бистрими очима, на запавше лице арештанта а відтак зачав поволи говорити кладучи наголос на кожде слово: Сінґульф Далянд, я казав вас закликати, бо маю веселу вість для вас. З найвисшої ласки даровано вам длятого, що дуже порядно ведете ся, послїдних півтора року вашої кари. Маю надію, що не трудно вам буде розпочати знову нове житє. — Можете ще нинї вийти звідси. — Директор притих на хвильку а коли побачив, що тому чоловікови покотили ся сльози по єго помарнїлім лицю, подав єму зі зворушенєм руку і додав: Ідїть же і розпочинайте лїпше житє.

*

Мов би тяжкий тягар спар з грудий Сінґульфа Далянда, коли широкі заковані двері карного заведеня замкнули ся за ним. Аж до послїдної хвилї мучила єго обава, що то може лиш якийсь сон; показало ся однак, що то не була нїяка мара — він вийшов дїйстно на волю до нового житя.

Неневним оком споглядав на масивний будинок, що грізно виступав серед вечірної темноти; відтак сильним рухом поправив собі на плечах свій ранець і живим кроком пустив ся до міста.

Колїна дрожали єму під легким єго тягаром, як колиб за тих кілька лїт зробив ся з него слабосильний старець.

Але поволи ставало єму якось свобіднїйше на умі. Глубоким віддихом втягав в себе сьвіжий осїнний воздух, а єго стать увільнена від невидимого ярма витягала ся і випростовувала ся щораз більше.

Як би єго щось перло, пустив ся в ту сторону, де повинна би знаходити ся пристань.

На закрутї дороги пристанув на хвильку. Геи далеко видко було на небі червону смугу. Там лежала Християнія, цїль єго нинїшної вандрівки.

Небавком зайшов до міста. Межи домами сьвітила ся вода пристані. Малї, незначні крамниці, низькі нори, з котрих чути було сьміхи і хрипливі сліви або звуки ручної гармоніки, творили боки вузких улиць.

На улицях уганяли купки страшенно брудних дїтий або волочили ся в трипути моряки забравшись попід руки.

Ох, як же єму на вид того житя полекшало!

Почувши в собі вповні відзискану свободу здоймив ранець і поклав на землю і розложив руки широко так, що кілька женщин, котрі якраз попри него переходили, видивили ся здивовані на него.

Мала гостинниця зараз коло торговельної пристані була єго цїлию.

Властитель єї, о скілько він собі пригадував винаймав також дешеві комнати для моряків. Та чи пізнав би єго господар? Колись були они собі добрими приятелями.

Наконець знайшов таки ту господу.

На шибі замальований стягами всїх мореплавних народів красувала ся все ще горда напись в трох мовах, що тут можна в кождій порі поживити ся та що що вечера виступають первостепенні специялісти.

Коли Далянд увійшов і голосно привитав ся, подивило ся на него споза шинкарского стола якесь незнакоме єму лице а коли став розпитувати ся, довідав ся, що давнїйший господар помер вже звиш два роки тому назад.

Долянд казав собі дати склянку ґроґу і щось теплого попоїсти.

Їв і пив поволи, мов би й притім хотїв ужити собі добре щастя свободи. Попоївши закурив собі циґаро і звернув свою увагу на сцену.

Одна із „первостепенних специяльностий" виступила якраз на мале підвисшене зване сценою. Був то мурин, котрий при супроводї фортепияну виспівував анґлїскі моряцкі піснї а наконець затанцював ще гучного „стіп-данс".

Нараз нагадала ся Даляндови єго люлька. Чи не поклав він єї тодї в ранци на сам верх?

опізнило ся з виконанем сеї гадки, покаже недалека будуччина.

Помилуване Альбанців, котре може їм дати султан, могло би промостити дорогу до порозуміня і примиреня.

Колиб султан вступив на дорогу уступок вимаганих Альбанцями, полишив їм латиньску азбуку, позволив носити оружиє і понехав політику винародовлюваня ведену з підмогою турецкої мови по школах то нема сумніву, що повстане пригасло би і Альбанції показалиб добру волю до примиреня.

Неперечно осторога Австро-Угорщини висловлена на адресу турецкого правительства у „Fremdenblatt-і“ о чім ми онногди доносили, мала намір роскрити очи на грозу положеня і спонукати до отямленя.

Новинки.

Львів, 10 червня 1911.

— **Стан здоровля Є. Е. Вп. Митрополита** ґр. Шептицкого поліпшив ся о стілько, що недуга стратила свій первістний грізний стан. Запалене в нозі хоч ще дуже незначно, але все-таки видимо зменшає ся. Є. Ексц. Митрополит одержав з Риму від сьв. Отця депешу слідуючого змісту:

„Сьвятійший Отець Архієпископови Шептицкому з великою любовію о Господі спеціяльне апостольске благословене як передвістника небесної помочи та потіху в недузі. *Кардинал Мердель Валь.*

— **Іменованя.** Міністерство торговлі іменувала укінченого слухача прав дра Кунона Бляхера концептовим практикантом почтовим для округа галицкої дирекциї почт і телеґрафів у Львові. — Президия кравої дирекциї скарбу іменувала в етаті особовім зарядів салінарних в Галичині і на Буковині елевів гірничих: Ів. Ґвяздоніка і Ореста Криницкого адюнктами гірничими в Х. кл. ранги.

— **Пригадка для всіх,** що уряджують які небудь забави, фестини, представленя і т. п.: Просимо не забувати, що після ухвал тогорічних народних з'їздів всіх наших партий в Галичині, належить накладати 5-процентовий додаток до ціни білетів на ціли „Рідної Школи“. Просимо також занятись збиранем датків на сю ціль підчас забав. Всіх, хто взяв в розпродаж ювилейні налїпки Шевченківскі просимо як найскорше вирівняти рахунки. — „Кравий Союз Шкільний“ у Львові, Домініканьска 4. III. пов.

— **Вступні іспити** до приготовляючої і І. кляси лїцеальної в лїцею Руского Інститута для дівчат в Перемишли відбудуть ся перед феріями дня 23 червня. Зголошувати ся в Дирекциї лїцея і предложити сьвідоцтво хресту, сьвідоцтво шкільне і щіпленої віспи. Приписаний вік для приготов. 9 лїт, для І. кл. 10 лїт. Ґімназияльний курс буде ся вести, коли зголосить ся відповідне число учениць. — *Дирекция.*

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Міністра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семінариї відбудуть ся перед вакаціями дня 27 і 28 червня, по вакаціях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на І. рік семінариї відбуде ся перед вакаціями 29 і 30 червня, по вакаціях 1 і 2 вересня.

— **Вступні іспити** до I. кляси і до кляси приготовляючої в ц. к. рускій ґімназиї в Коломиї розпічнуть ся перед феріями дня 30-го червня с. р. по полудни. Зголоситись до іспиту мають ученики враз із своїми вітцями взглядно опікунами 28. або 29. червня в канцеляриї ґімназиї і принести з собою: а) метрику (безусловно), б) послїдне шкільне сьвідоцтво, наколи скінчили IV. взглядно III. клясу народної школи.

— **Дрібні вісти.** Читальня „Просьвіти“ на Левандівці уладжує завтра дня 11. червня великий народний фестин о 3 год. по полудни. — Слїдство розведене против арештованої свого часу Веберівної, нареченої російского ротмайстра від жандармериї, бар. Струве, підозріної о шпигуньство буде застановлене. Веберівну випущено за кавцією 1000 кор. на волю. — Збанкротувала фірма Шарльота Дрікс, торговля модних товарів і капелюхів при ул. Краківскій. — Пять учеників польскої школи музики, яка знаходить ся в Домі католицкім, в котрім містить ся польский новий театр, мало що не спричинили велику катастрофу. Діставши ся на під над сценою зачали кидати на публику кусниками муру і виливати воду. Серед публики настав був великий переполох, бо всї гадали, що то стеля валить ся. Лиш завдяки притомности артиста п. Ґорецкого публика успокоїла ся. Виновників арештовано. — Підчас землетрясеня в Мехіку згинуло 1.300 людий, в тім 500 в місті Цапатлян. — На ул. Жовківскій наїхав віз трамваєвий ч. 105 на компанію войска і двох воляків так поранив, що треба їх було відставити до шпиталю. — Засуджений за убитє бл. п. Оґіньскої на кару смерти через повішене Казимир Левицкий, заявив судови, що відбирає дальшу оборону своїм дотеперішним оборонцям: професорови університету др. Макаревичеви і др. Венцлавови. В виду того дальша оборона буде визначена Левицкому з уряду. — Летун Шендель впав вчера в Йоганністаль коло Берлина разом зі своїм товаришем з висоти 2.000 метрів і оба згинули на місци.

— **Огонь.** З Трускавця доносять: Вчера по полудни около 4 год. вибух в Трускавци великий огонь; зголїло шість домів а між ними і дім убогих. Підчас пожежі згоріло двоє дїтий.

— **Будівельна катастрофа.** В Перемишли на львівскім оболоню будують костел. Дня 7 с. м. стала ся там катастрофа, котрої жертвою впали два мулярі. Около пів 5 год. згаданого дня завалило ся склепліне і одна стїна а мур падаючи поломив руштоване, на котрім працювали два мулярі Володислав і Станислав Квєціньский; обох їх потовкло і покалїчило в страшний спосіб. Причиною катастрофи став ся не лиш, як кажуть, брак технїчного надзору, але безсумнїву і лиха будова і що з під каблуків склепліня виймаю ще перед часом ті дошки, що при мурованю склепліне піддержували.

— **Пригода з самоїздом.** Люди, що вчера по полудни около 3 год. переходили улицею Кароля Людвика в тім місци як Каса ощадности, були сьвідками страшної пригоди, яку спричинив якийсь самоїзд, чи радше той що мав его пильнувати. Доходженя виказали що слїдує:

Непомилив ся, лежала на самім верху, коло ґумового капшука повного тютюну.

З великою приятностию наложив собі люльочку і закурив. Єму прийшло тепер на гадку, як то він тут давнїйше сидів нераз в крузї веселих товаришів, бо з синими хмарка ми диму, які підносили ся під стелю, вирину ли й образи минулости.

Як то до того всего прийшло?

Правда, чотири і пів року вже минуло як він був оженив ся. Анка, сусїдова білявка стала була его жінкою.

На старій барці „Йомфруляндˮ, на котрій він тоді став за другого керманича і відбував повесїльну подорож.

Був щасливий і ему усьміхала ся весела будучність. В дорозї було так красне веремя як рідко та й залога сим разом не давала ніякої причини до жалів.

Так минало все без клопоту, аж одного дня, коли вертали назад, на іспаньскім мори, стало ся щось страшного щось непонятного.

Він мав на покладї „песю варту“ і зійшов несподїванно на долину, щоби там сказати щось капітанови.

Аж ось тоді застав свою Анку в обіймах капітана.

В перший хвили здавало ся єму, що серце єму пукне з горя. Але відтак не кажучи анї слова, вхопив свій острий ніж, що носив завсїгди при собі і упхнув его в груди того, що зрабував єму єго честь. Як зрубане дерево, звалив ся він на землю. Далянд лиш мов би божевільний усьміхнув ся і подивив ся стовпом на погибшого а відтак навіть не глянувши на свою жінку, що не памятала на свій обовязок, пішов на поклад і станув знов на варту. Небавком викрито вчинок. Перший керманич велїв закувати его в кайдани.

На другий день Анка Далянд скочила у воду.

Відтак мов би якийсь злий сон насунулось Даляндови все на гадку — приїзд до Християнії — розправа перед присяжними — вирок. Засудили на шість літ вязниці, а Далянд знав, що то був ще лагідний вирок.

Підчас того коли він відсиджував кару, померла его матїр. Жаль за сином, що его стрітила така доля, позбавив єї сил до житя.

Щож міг сьвіт ще єму дати, коли він вже все стратив?

Зітхнувши важко, протер собі твердою рукою очи, що зайшли сльозами.

Нащо пробуджувати минулість? Нехай спочиває в гробі! Але що єму будучність принесе? Сяк чи так а він кримінальник та й годі!

Казав дати собі знов чогось напити ся і подати ґазету, щоби прогнати від себе болючі гадки.

Богато змінило ся за той час, коли він сидів у вязници і неодно було для него зовсїм чуже. Поза темними мурами стратив зовсїм стичність зі сьвітом.

Нараз очи его спинили ся на малій незамітній записці. Она знаходила ся межи вістями корабельними і звучала: Збудовану в 1879 р. на ріці Мальмен норвеґску барку „Йомфруляндˮ продано за ціну вісім тисячів корон корабельникови Тихзенови в Християнії на розібране.

Отже до того вже дійшло з тим старим доробайлом!

Далянд призадумавшись підпер бороду рукою та вдивив ся в свою склянку.

Галльо, Далянде! — ти ще жиеш старий хлопе? Чоловіче, як же ти нужденно виглядаєш!

Далянд заскочений такою несподїванкою видивив ся. Коло его стола стояв чоловік, в морякскім одїню і наставив єму руку на привитанє.

Далянд урадований устиснув єї і попросив прийшовшого сїдати коло себе.

— Ми лише що приїхали — зачав тамтой другий розповідати. — Я маю ще кількох моряків з собою. Ну, ті можуть хвильку пождати.

Оба завели оживлену розмову. Стали нагадувати собі спільні подорожі по морю, а Даляндови сподобалось то дуже, що тамтой другий анї словом не згадав про послїдні сумні роки.

По правдї сказавши, его відносини до Петерзона не були нїколи досить сердечні. Заким Гаральд Петерзон став за лодкаря на „Йомфруляндˮ-і“ пересидів він вже довший час в арешті за крадїж.

Далянд мав тоді якесь непоборимe упередженє до Петерзона, бо з натури був якийсь хитрий і не подивив ся сьміло в очи; але нині рад був з того, що знайшов собі товариша. Хибаж і він сам не був наплятнований?

Далянд розважив собі. Триста вісїмдесять пят корон виносила вся єго готівка. Триста двайцять пять корон готівкою виносив его заробок, який єму тоді відобрали, коли его відставили до вязниці, а шїсдесять корон заробив собі у вязници.

На якийсь час могло то вистати, але мусїв прийти день, в котрім треба би кидати послїдну корону. А що тоді? Керманич, що убив свого капітана, ледви чи знайде де яку службу.

(Дальше буде).

Шофер одної з автомобільних дорожок, стоячих на Марийській площи, Яков Пфав був змушений на хвильку відійти і попросив свого знакомого Йосифа Павліковского, котрий якраз туди переходив, щоби постояв на хвильку коло самоїзда, доки він не верне. Той Павліковский чистив нераз самоїзд якомусь ґрафови і з того титулу мав претенсию до назви шофер і удавав, що ніби умів обходити ся з самоїздом. Павліковский хотів змінити становище і пустив самоїзд в рух, але опісля не умів вже его здержати. Самоїзд гнав то в один то в другий бік через улицю Короля Людвика, переїхав ідучого на ул. Ягайлоньску інжинера Авіна, зломив і перевернув лїхтарняний стовп, розбив парокінну дорожку ч. 337, покалічив дорожкаря і коні, аж остаточно самоїзд сам на щастє задержав ся з сильно ушкодженим передом пігненими крилами та потовченими лїхтарнями.

На місци катастрофи зібрала ся величезна товпа людий, станув цїлий ряд трамвайових возів, за хвильку явило ся кільканайцять піших і кінних поліциянів та аґентів поліцийних з комісарем. Дійстного шофера і того, що шофера удавав арештовано, властителя дорожок п. Люфта потягнено до одвічальности а п. Авіна сильно потовченого, котрому однак не грозить ніяка небезпечність, забрала поготівля ратункова.

— **Убийство.** Дня 4 с. м. около 5 год. рано знайдено в Жучці під Чернівцями лежаче в калюжі крови тіло вояка 41 полку піхоти з Черновець, назвиском Олійника. Завізвана на місце комісия войсково-поліцийна сконстатувала на плечах убитого кілька ран від льоток, з котрих кілька пробило наскрізь грудну кліт а одна застрягла в карку. Єсть то доказ, що Олійник став ся жертвою скритоубийства. Яко підозріних о той злочин арештовала жандармерия трох молодих паробчаків, котрі мали допустити ся того убийства із заздрости. Арештовані однак не признають ся до вини.

— **Самоубийство чи пригода?** На шляху зелїзничім з Підзамча до двірця центрального коло клепарівского моста знайдено оногди роздерте на кусні тіло якогось чоловіка. Голова була відтята від кадовба, одна нога відтята а проче тїло роздушене. Части людского тїла плавали в крови. Зарядженo сейчас доходженя. В кишени одїня погибшого знайдено войсковий паспорт виставлений на імя Григория Іванчука і в той спосіб справджено, що погибший мешкав на Сиґнівці. Замешкалі там люди розпізнали в погибшім Іванчука, котрий був робітником, мав літ 24 і походив з Дубців коло Бібрки. Тіло відставлено до трупарні інститута судової медицини. Не знайдено ніяких слідів, котрі вказували би на то, чи Іванчук сам собі смерть зробив, чи лиш случайно дістав ся під поспішний поїзд ідучий з Підволочиск до Черновець.

Телеґрами.

Париж 10 червня. З Танджера доносять: Вість о висадженю на беріг в Лярраш трох баталїонів іспаньских викликала в дипльоматичних кругах і серед населеня велике враженє. Думають, що висаджене войска на беріг противить ся межинародним угодам і договорови в Альґесірас. Говорять, що Іспанїя хоче очевидно викликати розрухи в богатій териториї в Ельксар, щоби мати претекст до занятя тих сторін.

Кілька часописий протестує остро против такого поступованя Іспанії і запримічує, що крок Іспанії може мати дуже поважні наслідки.

Мадрид 10 червня. Міністер війни одержав депешу потверджаючу, що Французи по завзятій борбі, в котрій по обох сторонах були величезні страти, вмашерували до Меккес і взяли до неволї не признаного султана Мулея Ціна.

Танджер 10 червня. Тутешний заступник султана в справах заграничних запротестував енерґічно у іспаньского посла против висадженя на беріг іспаньского войска в Лярраш, яко зовсім не умотивованого.

Солунь 10 червня. Власти одержали з заграниці вість, що чотирох анархістів, як припускають, Альбанців, єсть в дорозі до Македонії; анархісти ті мають намір виконати замах на поїзд везучий султана.

Цїна збіжа у Львові.

дня 9-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·30	до	11 60
Жито	7·40	„	7·60
Овес	8·30	„	8·40
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95 —	„	100·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

Надіслане.

— Державний совітник Біддер, професор на жіночій клініці при заведеню для положниць, імени Е. В. цариці Мариї в Ст. Петербурзі пише: Природна гірка вода **Франц-Йосифа** є певним а лагідним розвільняючим средством, котре можна і довший час успішно уживати.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-європейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Крахоглецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Мати також єї донька

хоче мати гарну виправу і тому не зволікайте, а замовте собі взори чудових дамастів, ґрадлї, канвас, полотна, біле на ліжка і столове, хустинки, як і новости в франпрских зефірах, анґлійских полотнах на одїж, крізепти, оксфорди і ин., які вам пришле ся даром і оплатно просто з фабрики виробу полотна і з дому для висилок з першорядноі фірми

Братів Крейцар

в Добрушці ч. II Чехи.

Наслідком надпродукциї продаємо низше ціни ось що:

1000 тузинів гарних білих полотняних хусточок нешитих 150/200 цм. великих за 6 штук 14 К.

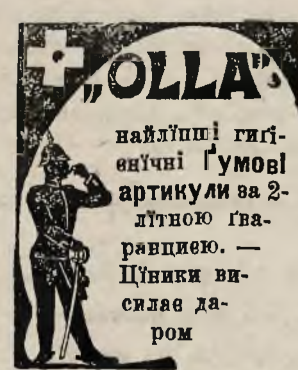
1000 штук полотна на всяке біле. 1 штука 20 метрів, 74 цм. ширини 11 К.

1000 штук дуже делїкатного полотна для найделїкатнїйшого біля, 1 штука 20 м. 82 цм. ширини 18 К.

1000 метрів гарних сортованих решток 2—8 метрів великих, 30 метрів 18 К.

За те, що не подобає ся, звертаємо гроші.

Особеииости для уладжень в готелях і ріжних заведенях.

„Olla" фабрика ґуми Відень II/476, Praterstrasse 57. Можна набути у всїх аптиках і лїпших дроґериях. — Поручає звиш 2000 лїкарів. 8—30

Інсерати

до „Народної Часописи" і Gazet-и Lwowsko-ї принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.